

Far de San Cristòfol Vianova i la Geltrú

Nom:	Sant Cristòfol
Núm. nacional:	29340
Núm. internacional:	E-0396
Coordenades:	41° 13,0' N 01° 44,2' E
Abast:	19 milles nàutiques
Elevació pla focal:	27 m
Aparença lluminosa:	3 llampecs cada 8"

Emplaçat a la punta de Sant Cristòfol, aquest far no estava inclòs al Pla d'Enllumenat elaborat pel govern d'Isabel II però les pressions dels patrons i mariners de la localitat ho van fer possible.

La seva estructura consisteix a una torre tronc-cilíndrica de pedra, rematada amb una cúpula platejada. La torre està adossada a una casa i el seu recinte està limitat a ponent entre la riera que limita el port de Vilanova, i la costa rocosa que les costes del Garraf.

Es va encendre per primera vegada el 12 d'agost de 1866 i va demostrar la seva utilitat, ja que era l'única llum entre Salou i el Llobregat. Serveix de referència per als vaixells que volen trobar a la nit els punts de fondejo de la zona del Garraf.

S'electricificà el 6 d'agost de 1918 i aconseguí un abast de 21 milles.

Durant la Guerra Civil va estar apagat des del 13 de febrer fins a març de 1939.

